

MASTER NEGATIVE NUMBER

6007.38

திராவிட நாடு
மலர் 12, இதழ் 26
December 27, 1953

Record no. 1005

Tirāviṭa nāṭu

Malar 12, ital 26

December 27, 1953

Record no. 1005

திராவிடநாடு

மலர் 12

27-12-53

இதழ் 26

தித்திக்கும் செய்தி!

சோ. அமிர்தகணேசன்:- “இன்னும் 11-ஆண்டுகளில் ஆங்கிலம் அகற்றப்படும். அதற்குள் தமிழ் ஆட்சி மொழியாகாவிட்டால், நமது நிலை என்ன ஆகும் என்று எண்ணிப் பாருங்கள். இன்றே தமிழ் மொழி அரசாங்க மொழியாக, சென்னை சட்டமன்றம் சட்டத்தினால், தியற்றினால்தான் ஆங்கிலம் அகன்றபின் இடரின்றி தமிழ் ஆட்சி மொழியாக வழங்கமுடியும். மலையாளம், தென்கன்னடம் ஆகிய இரு ஜில்லாக்கள் இன்னும் நம் நாட்டோடு இணைந்து இருந்தால், தமிழ் மொழி ஆட்சி மொழி ஆவது பொருந்துமா என்று சிலர் வினவலாம். அந்த ஜில்லாக்களில் அவர்கள் மொழிகளை ஆட்சி மொழியாக வழங்குவதற்கு அவர்களுக்கு உரிமையுண்டு.

எஸ். சுயம்பிரகாசம்:- சிறந்த பொக்கிஷமான தமிழ் நம்மிடம் இருக்கிறது. அதைப் பயன்படுத்தும், கருவி, நாம். தமிழ் ஆட்சி மொழியாக வேண்டுமானால், மக்கள் கிளர்ச்சியின் மூலமே, சட்டம் திருத்தப்படவேண்டும்.

இ. மு. சுப்பிரமணியனார்:- தமிழ் ஆட்சி மொழியாகும் வரை நாம் ஓய்ந்திருக்கக்கூடாது. நம்முடைய முயற்சியால், தமிழன்னைக்குரிய இடத்தை நாம் பெற்றுத்தர வேண்டும்.

கே. விநாயகம்:- தமிழ் ஆட்சி, தமிழர் ஆட்சி ஏற்பட இயக்கம் ஆரம்பித்தால் அதற்கு முதற் பலியாக நான் தயார்.

ப. ஜீவானந்தம்:- ஆண்டு நடைமுறையில் மக்கள் கருத்து பிரதிபலிக்கவேண்டுமானால் மக்கள் மொழியில் ஆட்சி நடைபெறவேண்டும். எல்லாக் காரியங்களும் மக்கள் மொழியில் நடைபெறவேண்டும்.

ஏ. சாமயசிவனார்:- வீட்டில் பேசப்படும் மொழியே நாட்டை ஆளவேண்டும் என்பதுதான், காங்கிரசைச் சேர்ந்த எங்களின் கருத்தும். நாம் எதிர்காலத்தில் பொலிவுடன் திகழவேண்டுமானால், தமிழ்ப் பெரியார் திரு. வி. க. அறிவுரைப்படி கருத்து வேற்றுமைக்கு இடந்தந்து நடக்கவேண்டும். ஆனால் தமிழ் மொழி ஆட்சி மொழியாக இருப்பதில் கருத்து வேற்றுமை பிறக்கமுடியாது.

எ. எஸ். ராகவனார்:- இப்பிரச்சனை சட்டசபையில் வருப்போது எனது கட்சியான திராவிடப்பார்க்கிமெண்டு கட்சி பூரண ஆதரவளிக்கும்.

ஏ. கோவிந்தசாமி:- இந்தக் கூட்டு முயற்சி தமிழ் ஆட்சி மொழியாகும் என்பதற்கு அறிஞர். தமிழனின் இன்றைய இழிநிலைக்குக் காரணம், வடநாட்டவரின் ஆதிக்கம்தான். சட்டமன்றத்திலுமட்டும் தமிழ் பேசப்பட்டால் போதாது; நீதிமன்

றம், சர்க்கார் காரியாலயங்கள் அனைத்திலும் தமிழ் ஆட்சி பெற வேண்டும். குறிப்பாக தமிழ்நிலையங்களில் இந்த ஆதிக்கம், ஒழிந்து தமிழ் மொழிக்கு முதலிடம் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

எஸ். சச்சிதானந்தனார்:- தமிழ் மொழி வளர்ச்சியடைந்த பழைய மொழி. அதற்கு இழுக்கு வருவதை நம்மால் சகிக்கமுடியாது. அந்நிய ஆட்சி காலத்திற்கு முன்பே, தாய் மொழிதான் ஆளும் மொழியாக இருந்தது. தாய்மொழி புறக்கணிக்கப்பட்டால் அந்நாட்டு மக்கள் மற்ற நாட்டினரால் இழிவாகக் கருதப்படுவர்.

டி. கண்முகம்:- நாம், இந்தியை அழித்த காலத்தில் மறைந்திருந்த வர்களெல்லாம் இப்போது வந்திருக்கிறார்கள்; புதிய கல்வித்திட்டத்திலும் அப்படியேதான். நல்லவேளை—தமிழ் ஆட்சி மொழியாகவேண்டும் என்ற விஷயத்திலாவது அவர்கள் ஒன்று சேர்ந்தார்களே என்பதற்காக நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

பி. ராமமூர்த்தி:- குடியாட்சி நடக்கத் தாய்மொழி ஆட்சிவேண்டும். சாதாரணத் தொழிலாளி, உழைப்பாளிக்குக்கூட அரசாங்கத்தில் கலந்துகொள்ள வசதி செய்து கொள்ளவேண்டுமென்றால், மக்கள் மொழி, அரசு மொழியாக இருத்தல் வேண்டும்.

இளவழிகளார்:- தாய் நாட்டின் விடுதலையைப் போல தாய் மொழியின் விடுதலையும் ஏற்படவேண்டும். மொழி தலைமை பெற்றால்தான் நாட்டின் தலைமை நமக்கு என்றாகக் கிடைக்கும்.

எஸ். எஸ். வி. கோவிந்தசாமி:- மதுரையில் நடைபெறவிருக்கும் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் மாநாட்டில் தமிழ் ஆட்சி மொழி குறித்து தீர்மானம் கொண்டுவரப்படும்.

அருணகிரிநாதர்:- தமிழ் மொழியின் ஆக்கம் மென்மேலும் வளர, தமிழரல்லாதவர்கள் மந்திரியாக வாக்கூடாது.

துறையூர் ரங்கசாமியார்:- தமிழ் நம், மொழி. இதனாலேயே, எல்லா அரசுப் பொறுப்புகளும் நடத்தப்படவேண்டும். இந்த உரிமையை நாம் பெறவேண்டும்.

அப்பாதுரையார்:- இந்த மாநாட்டின் முயற்சியை எதிர்ப்பவன் தமிழினத்தின் விரி; மனிதகுலத்தின் விரி—என வரலாறு பின்னர் கூறும்.

க. அன்பழகன்:- 'இராமன் ஆண்டாலென்ன—இராவணன் ஆண்டாலென்ன?' என்ற கவலை யற்ற தன்மை ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் தமிழின் குறைபாடு. தமிழர்கள் இடைக்காலத்தில் ஒரு தூக்கம் தூங்கிவிட்டதான்! தமிழ், தமிழ்த் தப்பட்டதுதான்!!

கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம்:- எந்த நாட்டிலும் அந்த நாட்டு மொழிக்கு ஆதரவு தேடும் மாநாடு நடந்ததில்லை. இந்தத் தமிழ் நாட்டில் இந்நிலை ஏற்பட்டிருப்பது, வெட்கப்படவேண்டியதாகும். இங்கே கூடியிருப்பவர்கள் எந்தக் கட்சிக்காரரானாலும், அவர்களை முதலில் தன் தாய் நாட்டையும், வளர்த்த மொழியையும் வலுப்படுத்திக் கொள்ளும் படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கஜபதியார்:- ஆந்திரநாடு பிரிந்தது போக இப்போதிருக்கும் சென்னை மாகாணம் பெரும்பான்மையும் தமிழ் பேசும் மக்கள் கொண்ட நாடாக இருக்கிறது. 14-ஜில்லாக்கள் கொண்ட இம்மாகாணத்தில், 12-ஜில்லாக்கள் முழுவதும் தமிழ் பேசும் மக்கள் வாழ்கின்றார்கள். சிறு பகுதியான, 'மல

பார்' எனும் பெயர் கொண்ட ஒரு ஜில்லாவிலும், 'கன்னடம்' என்ற பெயர் கொண்ட ஒரு ஜில்லாவிலுமே, மலையாள மக்களும், கன்னட மக்களும் வாழ்கிறார்கள். ஆந்திரம் பிரிந்ததுபோக, பிரஞ்சிய சென்னையின் பெரும்பான்மையான பகுதியில் தமிழே, இயங்குகிறது ஏன் தமிழ்மொழியை ஆட்சி மொழியாகச் செய்யக்கூடாது? இதற்கு என்ன தடைகள்?

தமிழை ஆட்சி மொழியாகச் செய்வதால் பணச் செலவு ஆகும் என்கிறார்கள். நாம் கொடுக்கும் வரிப்பணம் நமக்குச் செலவு செய்யத்தானே இருக்கிறது?

*

தோழர்கள் நெடுஞ்செழியன். என். வி. நடராசன், மறும்மதோழர்கள் செ. ம. இலக்குமணன், கா.மு. ஷரீப், உமாபதி ஆகியோரின் முழக்கங்களோடு, கடந்த ஞாயிறன்று சென்னை அண்ணாமலை மன்றத்தில் மாபெரும் மாநாடொன்று நடைபெற்று முடிந்திருக்கிறது! பல்வேறு கட்சியினரும், கூடி, தமிழ் முழக்கம் செய்திருக்கிறார்கள்!! மூடிவாக, "தமிழ் ஆட்சி மொழியாக ஆக்கப்பட வேண்டுமென்றும், அதற்கான தீர்மானம் வரும்போது சட்ட சபையினர் யாவரும் ஆதரவளிக்க வேண்டும் என்றும்" வலியுறுத்தி மாநாட்டினர் தீர்மானம் செய்திருக்கிறார்கள்.

தேனினுமினிக்கும் செய்தியாகக் கருதுகிறார், நாம்! ஏனெனில், இது போல, எல்லோரும் கூடுவது, சாதாரணமாக நடக்கக் கூடியதல்ல—எல்லோரையும் கூடச் செய்யவும், அவர்களோடு உறவாடவும், அவர்களையும் தாயகத்துச் சகோதரர்கள் எனும் கருத்தில் கலந்து பழகவும் விரும்பும், நமக்கு, மிக மிகத் தித்திக்கக்கூடிய சம்பவம் இது.

அண்ணாமலை மன்றத்தில், கூடினார்கள்! யார்? திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர்? அல்ல, அல்ல. எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்தோரும். என்ன பேசினார்கள்? பழனிச்சேகரி வுக்குப் பஞ்சாயிதம் படைப்பது பற்றியும், திருப்பதி குடை பிடிக்க தர்மகர்த்தா நியமிப்பது குறித்தும், தேவநாகிரிபிக்கும் ஆங்கில

லிபிக்கும் 'பாலம்' அமைப்பதுபற்றியும் அல்ல, அவர்கள் பேசியது. 'சமஸ்கிருதத்தில்' இரண்டு 'சலோகம்'—வேத விளக்கத்தில் கொஞ்சம் இரண்டு உபநிஷத் வியாக்கியானம்—இப்படிச் செய்துவிட்டு, 'அகோவாரும் பிள்ளாயி' ஆஸ்திகம் அழிகிறது. நாஸ்திகர் நாத்தெழும்பேறுகிறது. அழிக்கவேண்டும். கொடு நன்கொடை! போடு, 'செக்' சில் கையெழுத்து!!" என்று வந்திருக்க ஜிணைமடிப்புப் போட்டவர்களுக்கும், காரோடுகளையும், 'கனம்'களையும், குறுநிலமன்னர்களையும், விரல் விட்டு எண்ணி, பிறகு பையின் 'கனம்' எவ்வளவாகியிருக்கும் என்று கணக்கிடும், 'காரியம்' அல்ல அங்கே நடந்தது. தாய்மொழியின் உயர்வு குறித்து, பேசினர்! அதனை அரியாசனத்தில் அமர்த்தவேண்டிய அவசியம்பற்றி வற்புறுத்தினர். தமிழ் அங்கே, மணம் வீசிக்கிடந்தது. கூடியோரெல்லாம், ஒரு நிமிடம், தாமெல்லாம் வாழ்ந்த பரம்பரையின் வீழ்ந்த சித்திரங்கள் என்பதை எண்ணினர்—எடுத்த துரைத்தனர்.

'தமிழ்' என்றால்—இந்த 'ச.ம.க' கள் காரியம்—திராவிடத்தார் ஏதோ கூச்சல் போடுகிறார்கள்—கழக ஆசாமிகளின் தமிழ் வெறியைப் பார்—என்று ஏளனமும் கேலியும் எடுத்து வீசப்பட்டதுண்டு. அந்நிலைமாரி, எல்லோருள்ளத்திலும் தமிழின் உயர் நிலைபற்றிய ஆர்வம் கரைபுரண்டோட ஆரம்பித்திருப்பது காண, அகமகிழ்வு, ஏற்பட்டதான் செய்யும்.

தமிழுக்காகத் தடியடிக்களைத் தாங்கி, பிணங்களைத் தந்து சிறைக்குள் கிடந்து, சித்ரவதைகளால் உரு மாறிப்போன நமக்கு இந்தச் சம்பவம் மிக மிக மகிழ்ச்சி தருகிறது.

தமிழை ஆட்சி மொழியாக்க வேண்டும்!—இந்த முழக்கம், தேவையற்றதல்ல. இது தேவை யென்பதை எடுத்துக்காட்ட, விளக்கங்கள் வேண்டியதில்லை. தமிழ் அரியாசனத்தில் அமர்த்திருந்த காலம் ஒன்று இருந்தது! அந்தக் காலத்தில் தடல்கடந்த நாடுகளிலிருந்தும் பலர், தமிழகமண்ணிற்கு வந்து வாணிபம் நடாத்தியதும் உண்டு. எழிலும் பொலிவும், சிறக்க இன்பாசோசிய தமிழ் இன்று ஏட்

டிலும், நாட்டிலும்தானிருக்கிறது. அரசில் இல்லை. அங்கேஇன்னொரு மொழி, தேவைப்படுகிறது. வீட்டில் பேசுகோஞ்சு—வாழ்—தமிழ் பயன்படுகிறது. ஆனால் அந்தக் காரியங்களை நிறைவேற்ற, நீதிமன்றத்தில் நீதி தேடி, தமிழில்லை—மாற்று மொழி. கண்ணிரண்டையும் விற்று சித்திரம் வாங்குவதுபோல, வாழ்க்கையின் வழியாகிய மொழியினை எட்டி உதைத்து, 'நாகரிகப் போர்வை'யில் உலவும் 'நல்லவர்களும்' இல்லாமல் இல்லை. அவர்கள் தேசியமென்பார்கள் ஒரு முறை—அகண்ட பாரதமெனச் சொல்லுவார்கள் மற்றொரு முறை—அதனால் இந்தி மொழி அவசியம் என வலியுறுத்துவார்கள், அடிக்கடி. இந்த விசித்திரசித்தர்களின் கூத்தைக் கண்டு வெந்து நைந்துபோனோர், நாம்.

நாட்டில், மேட்டுக் குடியினரும், உயர்சாதியினரும், வாய்ப்பும் வசதியுமிருந்த காரணத்தால், ஆண்ட மொழியினைக் கற்றுக்கொண்டு, அரசியல் பதவிகளை வேட்டையாட ஆரம்பித்தார்கள். ஆனால், நாட்டின் முதுகெலும்புபோன்ற ஏழை மக்களுக்கு, அரசாங்க மொழியினை அறியவும் வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை. அதனால் அரசாங்கத்திடமிருந்து ஏதாவது, உத்தரவு வருமாயின் அதை எடுத்துக்கொண்டு, இங்கிலீஷ் படித்தவரைத்தேடிச் சென்று விளக்கம் பெறவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு வருகிறது! கோர்ட்டுக்கு நீதிபெறச் சென்றாலோ, அங்கும் இதே நிலைதான். தமிழால், பயன்பெறமுடியாது. அதற்கு ஆங்கில மறிந்த வக்கில் வேண்டும்.

நாட்டின் நடமாடும் சின்னங்கள் இவர்கள்! ஆனால், நாட்டில் நடைபெறும் சர்க்கார் காரியங்களையும், நடவடிக்கைகளையும் தெரிந்து கொள்ள அவர்களால் இயலாது. ஆங்கிலமே தெரிந்திருக்க வேண்டும். இவ்வண்ணம், ஆட்சி மொழி வேறுனதால், ஆளுவோருக்கும் ஆளப்படுவோருக்கு மிடையே பெரியதொரு பள்ளம் ஏற்பட்டது. ஏழைகளால் அந்தப் பள்ளத்தைத் தாண்ட முடியவில்லை! வாய்ப்பும், வசதியும் பெற்றோர் அதிபதிகளாயினர். இந்த நிலை இனியுமா வேண்

டம்?—இதனையே, அண்ணாமலை மன்ற மாநாடு, கேட்டிருக்கிறது.

மாநாட்டுக்கு இரு தினங்களுக்கு முன்பு டில்லி வர்த்தக மந்திரியான டி. பி. கர்மர்கர் என்பார் தாய் மொழியின் சிறப்புப்பற்றி பம்பாயிலே பேசியுள்ளார். "நாட்டுப்பற்றுக்கு அடுத்தபடியாக விளங்குவது மொழிப்பற்று. என்னுடைய ஒரு நாள் இந்தி நம் எல்லோரையும் ஒன்று படுத்தலாம். ஆனால், அந்நாள் வருமோ, வராது—சந்தேகமே."

பேசியவர் டில்லி மந்திரி! நாட்டுப்பற்றுக்கு அடுத்தபடியாக இருப்பது, மொழிப்பற்றென்கிறார், அவர். அதோடு, தேசியமொழி யென்பதும் இந்தியின் நிலைமையையும் விவரிக்கிறார். இந்தச் சந்தேகம், இன்று எல்லோரிடத்திலும் ஏற்பட்டு வருகிறது. காரணம் 'இந்தி' என்றும் இந்நாட்டுமக்களை இணைக்க முடியாது' என்று, அன்று நாம் சொன்னதையேற்க மறுத்தோர், இன்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். உண்மையின் ஒளி, பிடிவாதக்காரர்

திராவிட நாடு

பொங்கல் மலர்

ஓர் தித்திக்கும் சுரங்கம்!

*

சி. என். ஏ.

தீட்டும், கதை—கட்டுரைகள்

*

கழக முன்னணி வீரர்கள் வழங்கும் அறிவுப்படையல்கள்

*

மூன்று கலர் ஆர்ட் முகப்பு

*

★ ஒவ்வொருவர் கையிலும் இருக்கவேண்டிய மலர் ★

*

விலை ரூ. 1

ஏஜண்டுத் தோழர்கள், தங்களுக்குத் தேவையான காப்பியின் எண்ணிக்கை விபரத்தையும், அதற்குரிய தொகை முழுவதையும் 30-12-53-க்குள் அனுப்பவேண்டும்.

மலருக்குரிய தொகை முழுவதும் 30-12-53-க்குள் அனுப்பாதவர்களுக்கு மலர் கண்டிப்பாக அனுப்ப முடியாது.

தனி மலர்

தனி மலர் தேவைப்படும் தோழர்களும், சந்தாதாரர்களும் ரூபா 1-7-0 அனுப்பினால், ரிஜிஸ்டர் தபால் மூலம் அனுப்பப்படும். இதனால், மலர் கிடைக்கவில்லை என்ற குறை ஏற்படாது.

நிர்வாகி.

களின் கருத்திலும் உரைக்கத்தலைப் பட்டிருக்கிறது. இந்த உளமாறுதலை, இங்குள்ள தேசியத் தோழர்களிடமும், காணமுடிகிறது. ஒரு போது நம்மைக் கிண்டல் செய்த, தேசிய எடுகளும், தேசிய வீரர்களும் இன்று 'தமிழ்! தமிழ்!' என்று பேச ஆரம்பிக்கிறார்களா. தமிழின் சிறப்பைப்பற்றிப் பேசினால்தான், தாங்கள் உலவமுடியும் என்கிற பயக்கூட, சிலருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையைக் குளிர்ச்சி! கருத்துக்கு செந்தேன்!!

எனவேதான், அண்ணாமலை மன்ற
மாநாடு, நமக்குத் தி த் தி க் கு ம்
செய்தியென்றோம்.

இகணை எடுத்துரைக்கும்போது, மற்றொன்றையும் மற்றதுவிடவில்லை. அண்ணா மலை மன்ற மாநாட்டின் நோக்கம் தமிழ், ஆட்சி மொழியாக வேண்டும் என்பதுதான்!

மலர்வனத்தில், மந்திக்குத் தெரியாமல், மல்லிகையைப் பறித்தெடுத்த, முகர்ந்து அனுபவிப்பது, ஆனந்தத்துக்குரிய விஷயமே. ஆனால், மந்தியை, மலர்வனத்தை விட்டு, விரட்டிவிட்டு, மலர்கள் முழுமையும் சொந்தமாக்கி, சூட்டி மகிழ்வது, அதைவிட ஆனந்தமன்றோ?

தமிழ் ஆட்சி மொழியாதல், மலர்
விகையின் மணத்தை ரசிப்பது
போல! ஆனால், அதனை ரசித்துக்
கொண்டிருக்கும்போதே, மந்திரி
கூட்டம் புருந்து சங்கடம் விளைவிக்க
கலாமே. இதனைப் போக்க, மந்திரி
யின் விகையிலிருந்து மலர் வளத்தை
விடுவிப்பதுபோல, இந்தி ஆதிபதன்
ஆட்சிக்காரர்களிடமிருந்து தமிழ்
கத்தை விடுவிக்கவேண்டும். தமிழ்
ஆட்சி மொழியானால் மட்டுமே
போதாது—தமிழ் ஆட்சி, கமழ
வேண்டும்! அப்போதுதான், தமிழ்
ஆட்சி மொழியாக்கப்பட்டதன்
பலன்களைப்பெற முடியும்.

அண்ணாமலை மன்ற மாநாடு
தமிழ் ஆட்சி மொழியாவதைப்பற்றியே, முடிவு செய்திருக்கிறது. தமிழர் ஆட்சி ஏற்படுவதைப்பற்றி
சில கோ, வலியுறுத்தியிருக்கிற
மன்றம்.

தமிழ் ஆட்சி மொழியாவதும்
இப்போது, எளிதாகும். அ த னை

மாநாட்டுக்குத் தலைமைதாங்கிய கஜ பதியார் அவர்கள் விளக்கியிருக்கிறார். ஆந்திரம் பிரிந்து, எஞ்சி நிற்கிறது, சென்னை! இதிலும், ஒரு சில மலைபாள என்னடப் பிரதேசங்கள், சேர்ந்து கிடக்கின்றன. இந்தப் பிரதேசங்களை, அந்தந்த மொழிப் பிரதேசங்களுடன் இணைத்துவிட்டால் போதும் தமிழகம். காட்சிதரும்! அந்தந்த மொழிகளில், அந்தந்த வட்டாரங்கள் பிரிக்கப்படவேண்டுமென்பதை நம்முடைய மாநில மாநாட்டுத் தீர்மானம், நன்றாக விளக்கியிருக்கிறது. அவ்வண்ணம், மொழிவாரியாகப் பிரதேச எல்லைகள் வரையறுக்கப்பட்டு—அவைகள் வடநாட்டினரின் பிடியிலிருந்துவிடுவிக்கப்பட்டுவிட்டால்—நாம் விரும்பும் திராவிடக் கூட்டாட்சி என்பது, எளிகாசியிடும். இதனைப் பன்னிப்பன்னி சொல்லி வந்துள்ளோம். திராவிடக் கூட்டாட்சி என்பது சில பொது விஷயங்களைக் கவனிக் கும் ஒரு ஆட்சி முறையே தவிர, பிறர்மீது ஆதிக்கம் செலுத்துவது அல்ல. அந்த ஆட்சி முறையில், அந்தந்த மொழியினர், சுதந்திர மாக உலவலாம்! சுய மகிழ்வு பெறலாம்! இந்த ஆட்சி முறையால், அகில உலக விவகாரங்களையும், பொதுப் பிரச்சனைகளையும், கவனித்துக் கொள்ளலாம். இதற்குப்பொது

மொழியாக, உலக மொழியை வைத்துக்கொள்ளலாம். இதனை, கடந்த சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, தன்னைச் சந்தித்த இந்தி நல்லெண்ணதுதுக் குழுவினரிடம், பொதுச் செயலாளர் எடுத்துரைத்திருக்கிறார். எனவே, தமிழ் ஆட்சிமொழியாதலும்—அதேபோல மற்றப் பிரதேசங்களில், அந்தந்த மொழிகளே ஆட்சிமொழி யாக்கப்படவேண்டும். அதோடு மொழியினமீதும், ஆட்சிமீதும் டில்லி அதிபர்களுக்கிருக்கும் பிடியும் அழிக்கப்படவேண்டும். அப்போதுதான் உண்மையான விடுதலையைப்பெறமுடியும். அதனை தமிழ் ஆட்சி மொழி மாநாட்டினருக்கு, நாம் எடுத்துரைக்க விரும்புவதோடு—அவர்களின் இந்த ஆசைப் முயற்சிக்கு நம்முடைய வாழ்த்துதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

உடனடியாக, தமிழை ஆட்சி
மொழியாக்க, அரசியலார் தயங்கா
ரெனவும் காகிப்பார்க்கிறோம்.

வழக்கம்போல இந்த விஷயத்திலும், 'எடாகூடம்' செய்யத் தவறவில்லை, அத்தனை மட்டந்தட்டி, உரிமையை அடைய சகல கட்டிச் சட்டசபையினரும் முன்னின்றுபோராட வேண்டுமென அழைக்கின்றோம்.

எமது புதிய வெளியீடுகள்

சிறைச்சோலையில் பூத்த மலர்கள்-திராவிடப்பண்ணை தரும் தேன் விருந்து
தமிழ்நாளுக்குக் கலைஞர் தூட்டும் தங்க மகுடம்.

✻ இரத்தக் கண்ணீர் நா. 2-0-0
நாடக வேந்தர் மு. கருணாநிதியின் புதியகற்பனை. பொன்னின்
ஒளி வீசும் எழுத்தோட்டம். தெவிட்டாத தெள்ளமுதம்.

* ஆறுமாதக் கடுங்காவல் ௩. 2-0-0
திராவிடர் வரலாற்றுக்குத் துணைபுரியும் கல்வெட்டு. கருணாநிதி
யாரின் கல்லக்குடி போராட்டக் குறிப்புகளும், சிறைவாழ்
வின்வாண்ணைகளும் ஆடங்கிய சிந்தனைச் சுவடி. கருணாநிதி
எழுதியது.

✻ முத்தாரம் ரு. 1-0-0
புரட்சி எழுத்தாளர் கருணாநிதியின் பேருமுனை எழுப்பும்
புதிய முறை. ஆம்; கற்பனைக்கே புதிய வழி காணுகிறார், இந்நி
நூலின்மூலம். அறிஞர் உலகும், இளைஞர் உலகும் அமைத்
துப் பயன் காணும் அறிவுச் சோலை.

நிராவிடப் பண்ணை, தெப்பக்குளம்—திருச்சி.

பலத்த ராணுவத்தை
உருவாக்க வேண்டு
மென கம்யூனிஸ்டு ஏ.
கே. கோபாலன் கூறுகி
றார்.

ஆசிய நாகேளின் முக்கிய மந்திரிகள் கூடிப் பேச வேண்டுமென இலங்கைப் பிரதமர் கோத்தலவாலா, அறிக்கை விடுத்துள்ளார்.

சென்னையிலுள்ள முலையிலிருக்
கும் முகமது உஸ்மான் என்பார்,
கண்டிக்கிறார், பலமாக.

டில்லி காங்கிரசார், மாபேரும்
கண்டன ஊர்வலம் நடத்தி, ஆட்
சேபத்தைக் காட்டுகின்றனர்.

ஏடுகளில் எல்லாம் பர பரப்பு!
இதுபற்றிய விஷயங்களே, மும்முர
மாயுள்ளன!!

டில்லித் தலைவர் நேரு பண்டிதர்.
பாராளுமன்றத்திலே, மிகப் பெரிய
தோர் பிரசங்கம் நிகழ்த்தியிருக்கிறார்.

அமெரிக்க அரசாங்கத்துடன், பாகிஸ்தான் ராணுவ ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளப்போகிறதாம்! இந்தச் செய்தி கேட்டு, தேசியப்பிராக்ஷிகளும், நாட்டுத் தலைவர்களும், பரபரப்பு கொண்டிருக்கின்றனர். பக்கத்து நாடு, பாகிஸ்தான்—அங்கே, அமெரிக்க ராணுவ தளம் அமைப்பது, ஆபத்தானது—அதனால் உலகசமாதானம் கெடும்—என்று, கண்டனங்கள், கேட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. கண்டனக் குழைப் பலர் எழுப்புவதால், ஒவ்வொரு குழுவிலும் ஒவ்வொரு மாதிரியான 'சுருதிபேதம்' காட்சியளிக்கிறது. பாகிஸ்தானில் ராணுவதளம் அமைவது, ஆபத்தான நெஞ்சா நம்புவோரிருக்கிறார்கள். அவர்களைத் தவிர, இன்னும் பற்பல காரணங்களால், இந்த முயற்சியைக் கண்டிப்போரும் இருக்கிறார்கள்.

“பாகிஸ்தானுக்குப் பலம், வருவதா? ஐயோ! ஆபத்தாச்சே!! நம்மை மிரட்ட ஆரம்பித்துவிடுமே” இப்படிச் சிலர்.

“பாகிஸ்தானுக்கா, இந்த யோக்
கியதை? அகண்டப் பாதம் நாமிருக்க
ஆசிய ஜோதி நேரு இருக்க, அவர்
களுக்கா, அடெமிநிக்கார்துணை
போவது!”—இப்படிச் சிலர்.

அவர்கள் போக்கு

“அமெரிக்காவிற்கு எதிராக, இந்திய அரசியல்வாதிகளைத் திருப்பிச் சர்வதேச அரங்கில் ரஷ்யாவின் பக்கம் இந்தியாவை இழுத்துச் செல்ல இதுதான் தருணம்”-இந்தக் கருத்துடன் சிலர்.

இவ்வண்ணம் தத்தமதுகருத்துக் கேற்றபடி, அவரவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையை நோக்குகின்றனர். ஆனால், 'இது கடாது!' எனும் குரலைமட்டும் ஒரே 'ஸ்தாயி'யில், எழுப்புகின்றனர்.

மக்களும், அவர்களை வாழவிக்க
மாந்திகளும், நஞ்செய்க் காடும் புஞ்
செய் பூ மி யு ம், பூந்தோட்டமும்,
மலையும், வளமும் குலாங்கும் பூமி
களிலே, மாற்றார் எந்த ரூபத்தில்
துழைவதையும், நாம் கண்டிப்போம்
—பிறருடைய வீட்டில் புகுந்து
அவர்கள் காரியங்களில் தலையிடும்
அரசியல் சிறுமதி—ஆதிபத்யத்தின்
அறிகுறியாகும். இந்த அறிகுறி,
'பணம்' ரூபத்தில் வந்தாலும்,
'கோதுமை' உருவில் குவிந்தாலும்,
'ராணுவம்' என்ற பெயரில்கொண்டு
வசப்பட்டாலும், அவை, நாட்டின்
நாமபையலானிடம் அடங்கு
வைப்பதாகும். இந்த ஆதிக்க அரிச்
சுவடியை அன்றுமுதல் கூறிவரும்
நமக்கு, பாகிஸ்தானில் படைத்
தளம், அது அமெரிக்கராக விளங்கு
வதும், விபரீதத்தின் விளைவெனக்
கண்கூடாகத் தெரிகிறது! இந்த
விபரீதத்தை, இன்று நேரு பண்டி
தரும் பிறரும் விளக்கமுற்படும்
போது, வேதனையாழிருக்கிறது!!
ஏனெனில், கள்ளிக் காட்டுக்குள்
துழையாதே — அங்கே கருநாக
மிருக்கிறது—என்று, நாம் கூறிய
போது கேட்டனரா — இவர்கள்.
ஆக, என்னென்ன சொல்லினர்—
எப்படி எப்படி வர்ணித்தனர்.

“பசி என்றோம். கோதுமை, கோதுமையாகக் கோட்டுகிறது, அமெரிக்கா. விஜயலட்சுமிதேவியார், அமெரிக்க ஜனாதிபதியுடன் அளவளாவும் ஆணத்தம் காணர்!”

கரு “நேரு சென்றார் அமெரிக்காவுக்கு. அபரிமிதவரவேற்பு அளிப்பதைப் பாரீர்! என்னே, ஆசிய ஜோதியின் பெருமை.

இந்தியாவின் வளர்ச்சிக்காக, எதையும் உதவுவதாக, அமெரிக்கா உறுதி தந்துவிட்டது.”

“எல்லாம், நேருவின், முகவிலா
சம். இந்த அமெரிக்கர் வந்தாலும்
எமது நேருவைவயன்றோ, காண்கின்
றனர். அவருடைய தயவைப்
பெறுவதில், ஒடோடியும் வருகின்
றனர். உதவியெல்லாம் செய்கின்
றனர்”

‘யாருக்குக் கிடைக்கும் இப்பெருமை? நேரு, ஆசிரியத் தலைவர்! விஜயலட்சுமி, உலகத் தலைவர்!’ ஆகா, இந்தியா புனிதமடைந்து விட்டது. எமது விஜயலட்சுமி தேவி, ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் தலைவியாகிவிட்டார்.”

இவ்விதம் குதூகலப்பண் பாடி,
கொட்டு முழக்கி, கும்மாளமடித்
ததை நாடு அறியும். உலகத்தையே,
பிடித்து விட்டது போல,
இறுமாந்து பேசினர். 'மகிழாதீர்—
இது, விலைச்சு', என்று காம்
குறிப்பிடும்போது, ஏசுனர்!!
இன்றோ, முகத்தைத் தொங்கவிட்ட
படி, உலவுகின்றனர்,

அமெரிக்கருக்கும் தமக்குமிடையில் நிலவும் நேசத்தைக் காட்டி உலக நாடுகளிடையே பிரயிம்பை உண்டாக்க முயன்றதில் காட்டிய அளவு ஆர்வத்தை, அத்தகைய முறை தரும் பலாபலன்களை எண்ணிப் பார்ப்பதில், தவறியிட்டனர். டில்லிக் கம்பெனியினர்.

அது தான், இன்று வந்திருக்கும்
ஆபத்துக் காரண்மென்போம்.

பாகிஸ்தான், அமெரிக்காவிடம்
ஒடி, ராணுவ ஒப்பந்தம் பேசும்
படியான அளவுக்கு ஆவதியம்
ஏற்பட்டதற்குக் காரணம், டில்லிக்
கம்பெனியின் போக்குதான்.

பண்டிதரின் 'ராஜதந்திர முறை
யும்'—படப்படப்பும்—இந்திய பிரச
சரி பிரசங்கிகளின் துயரக்
கூச்சலுமே, இந்த தேதீனையை
உருவாக்கியிருக்கிறது.

பாதிஸ்தான், பக்கத்து நாடு!
புதிதாக அமைந்த நாடு!! அதுமட்டு

மல்ல, விசித்திரமான அமைப்பையும் கொண்ட நாடு. ஒரு பாகம் மேற்கேயிருக்கிறது! இன்னொரு பாகம் கிழக்கேயிருக்கிறது! இந்த இரு 'குண்டு'களும் சேர்ந்துதான், பாகிஸ்தான். இந்த விசித்திரமான அமைப்பைக் கொண்ட இப்புகு நாட்டை, அருப்பிய நாள் முதல், அருவருப்போடு பார்த்துவருகின்றனர்— டில்லி கம்பெனியினர். அதன் விளைவாகத் தொடங்கி நடத்தப்படும் காஷ்மீர் சண்டை, இன்னும் முடிவடையவில்லை.

இந்த நிலையில், அமெரிக்காவுக்கும் இந்தியாவுக்குமிடையே 'விஜய லட்சுமியார், ஐ. நா. தலைவி, யாகு மளவுக்கு நேசம் வளருவதையும், அதுபற்றி அந்தாதிபாடும் தேசியப் பிரங்கிகளின் வர்ணனைகளையும் கேட்கும்போது, அச்சம், எழாதா பாகிஸ்தானுக்கு! 'என்ன செய்வது?', எனும் பயம் ஏற்படாமலாயிருக்கும்! எதிர் வீட்டு எதிரி, ஊராளும் 'கேடி'யிடம் அதிகத் தொடர்புடன் பழகுகிறான் என்பதைக்காணும்போது—பக்கத்து வீட்டுக்காரனுக்கும் பதைபதைப்பும், சிகைப்பும் உருவாகத்தானே செய்யும்.

இந்தத் திகைப்பு உருவாக வேண்டுமென்பதற்காகவே, இந்திய எடுகள் அனைத்தும், பிரச்சார முரசை முழக்கினர்.

எதிர்பார்த்தபடி திகைப்பு, உருவாயிற்று. ஆனால், எதிர்பாராதபடி, அமெரிக்கா, பாகிஸ்தானுடன்குலவ ஆரம்பித்திருக்கிறது.

மண் வெட்டி யெடுத்து வெட்டுகிறார்! கிராமக் கிழவி யொருத்தி ஆரத்தி எடுத்து மாலை குட்டுகிறார்! சின்னஞ் சிறு குழந்தையொன்று அன்போடு ஆடுகிறது! இவ்வண்ணம் திரைப்படச் செய்திக்கதிரில், இந்தியாவுக்கு வந்துசென்ற அமெரிக்கத்துணைத் தலைவர் டிக்ஸனுக்கு வழங்கப்பட்ட வரவேற்புகளை, டில்லிக்கம்பெனி வெளியிட்டுள்ளது. விக்சனும் ஆச்சாரியாரும் அளவளாவிய வகை—அவரும் இவரும் பாராட்டிக் கொண்டது—விமான நிலையத்தில் அளிக்கப்பட்ட வழியனுப்பு வைப

வம் கடந்த சின்னாட்களுக்கு முன்பு நமது ஏடுகளை யெல்லாம் நிரப்பின. அந்த ஆனந்தம் உலாவில்லை—பாகிஸ்தான் செய்தி வந்துள்ளது.

இந்தியாவில் அமெரிக்க உதவி கொண்டுசெய்யப்படும், 'கம்ப்யூனிடி' திட்டம்பற்றி, நிக்சனுக்குள்ள சிரத்தை யிளக்கவே, மேற்படி ஆடம் பாங்கெல்லாம் செய்யப்பட்டன. அந்தச்சிரத்தையின் அழகு, அடுத்த வாரத்திலேயே, வெளிச்ச மாயிருக்கிறது. கம்ப்யூனிடி திட்டம் மட்டுமா! எத்தனையெத்தனையோ திட்டங்களின் பெயரைச்சொல்லி, அமெரிக்காவிடம், கடன்பட்டிருக்கிறது, இந்தியா. கடன் தொகை, சொற்பமல்ல! எண்ணியமாதிரித் தில் எடுத்து விசிலிடக்கூடியது மல்ல! இவ்வளவு கடன் பட்டிருக்கும் இந்த நாடு, தான் எது செய்தாலும், எதிர்த்தப் பேசாதெனும் துணிவு, அதிகமாயிருக்கிறது, அமெரிக்காவுக்கு. கடன்பட்டு விட்டால், பின், காலமெல்லாம் அடிமை தானே! கடனைக்கொடுத்து, இந்தியாவை அடகு வாங்கியிருக்கிறோம், இனி என்ன? என்று, நிக்சன்

★ முஸாதீக் ★

"மன்னிப்பு வழங்கியிருக்கிறார். உனக்கு மாண தண்டனை இல்லை. இந்தா, இதைப்படி!"

"முடியாது. எனக்கு மன்னிப்பு வழங்கத்தேவையில்லை. சட்டத்தின் படிச் செய்யுங்கள். சாக, மூன்று நாள்தானே இருக்கிறது"

பாரசீகவீரர் முஸாதீக், விசாரணை மன்றத்தார், நீட்டிய மன்னரின் கடிதத்தை வாங்கிப் படிக்கவும், மறுத்தார். முஸாதீக்கின் பழைய சேவையையும் நாட்டுத் தொண்டினையும் பாராட்டி, அதனால் மாணதண்டனை யிலிருந்து அவரைத் தப்பவைப்பதாக, மன்னர், கடிதம் தீட்டியிருந்தார். அந்தக் கடிதத்தைப் படிக்க மறுத்து, தண்டனை எதாயினும் ஏற்கச் சித்தமாக இருப்பதாக, அவர், தெரிவித்திருக்கிறார். முடிவில், நீதி வழங்கப்பட்டுவிட்டது.

மகிழ்ந்துலவுகிறார், வெள்ளை மாளிகையில். டில்லியிலிருக்கும் பண்டிதரோ, விசார்த்தால் உந்தப்பட்டு விழிக்கிறார்.

இது ஏற்படக் கூடும் என்பதால் தான், எச்சரித்தோம், நாம். அப்போது, 'அமெரிக்காவுக்கு இந்தியாவின் மீதள்ள ஆசை எவ்வளவு தெரியுமா?' என்றனர். ஆசையின் அழகா, இது! பாகிஸ்தான் பயத்தால், தன்னை நானா இனும், உண்மையில் பரிவுக் குணம் இருக்குமென்பால், இந்தியாவையும் கலந்தன்றே, இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்திருக்க வேண்டும்? செய்ததா, அமெரிக்கா! இல்லை-இல்லை. அது, செய்யாது. ஆதிபத்ய ஆசையுடன், அகப்பட்டதையெல்லாம் சுருட்டும் தந்திரம் கொண்ட, டாலர் பூமியாச்சே, அது. எப்படி, இதனைச் செய்யும்? இந்தப் போக்கைக்கண்டதாலேயே பண்டிதர் பாராளுமன்றத்தில், வேகமான வார்த்தைகளுடன் பிரசங்கம் செய்திருக்கிறார். அமெரிக்காவின் போக்கைக் கண்டித்திருக்கிறார்—அதோடு, ஆசியாவிலுள்ள நாடுகளின் பொறுட்பை எடுத்துரைத்

"தோகக்குற்றத்துக்காக மூன்றுண்டு சிறைத் தண்டனை அளிக்கிறேன்"

"மகிழ்கிறேன். என்னை தண்டித்தற்காகமகிழ்கிறேன். என் கொளவத்தை, இத்தண்டனை, அதிகரித்திருக்கிறது. இனியாவது பாரசீக மக்கள், அரசியலமைப்பின் அழகைத் தெரிந்து கொள்வார்கள்."

முதுகிழவரி! அவருக்கு மூன்றுண்டு தண்டனை! எனினும், முகமலர்ச்சியோடு, ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார். இந்த உறுதியின் மூன், எது வெற்றிபெறமுடியும்? இதன் மூலம், முஸாதீக், ஒருசரித் வீரராகி விட்டார்! தன்னுடைய எண்ணங்களைச் சரியெனநம்பி—அதனைநடைமுறையாக்க முயன்றதில் தவறில்லை யென்கூறி—கடைசிவரை வாதாடி, தண்டனை பெற்றுவிட்டார்! சிறைக்கதவுகள், அவரை, மூடிக்கொள்ளும். ஆனால், விடுதலை வீரரின் புகழ்க் கூடம், அவர் பெயரை, கையெந்தி, வரவேற்கும்.

திருக்கிறார்—இலங்கைப் பிரதமர் யோசனைப்படி ஆசியப் பிரதமர்கள் அடிக்கடி சந்திக்கவேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார். இந்த முறை, பார்லிமெண்டில், பண்டிதர் பேசியது, குறிப்பிடக் கூடிய ஒன்று.

அவரைத் தொடர்ந்த பேசிய ஒரு மெம்பர், 'இதெல்லாம், அமெரிக்காவின் சதி. அமெரிக்கா, உலகத்தின் முதல் நம்பர், எதிரி' என்று உற்சாகத்தோடு பேசியிருக்கிறார். பண்டிதரே பேசியபோது, தான் பேசினால் என்ன! எனும், தைரியம், மெம்பருக்கு. அதனால், அமெரிக்க ஆதிபத்யம் விலைவிசி வரும் போக்கு—அதனால் ஏற்படும் ஆபத்து—அதனை வளர்விடாமற் செய்யவேண்டிய அச்சியம்—அத்தனையையும், எடுத்துச் சொல்லி, முழக்கமிட்டிருக்கிறார். ஆனால், என்ன நேர்த்தது, தெரியுமா? அவருக்குப்பின் பேசிய பண்டிதரின் சகோதரி, ஐ. நா. மன்றத் தலைவியால். இதனைச் சிக்க முடியுமா! அமெரிக்காவையன்றே, மெம்பர், தாக்கிப் பேசி விட்டார்—ஆகவே, விஜயலட்சுமியார், மெம்பரின் கண்டனப் பேச்சை காசாரமாகக் கண்டித்து—அமெரிக்காவின் நல்லெண்ணம் குறித்து வர்ணாவப் புகழ்ந்திருக்கிறார். மீண்டும், அமெரிக்கா செல்லவேண்டுமெல்லவா, அவர்!!

அம்மையார், அதோடு இருந்து விடவில்லை—'உலகத்தில் இந்தியா ஜோலிக்கும் உன்னதநிலையை' பற்றி விரிவாக எடுத்துரைத்திருக்கிறார். அதற்குள்ள ஒரே—காரணம், இந்தியாவின் வெளிநாட்டிலாகாவின், கொள்கையாம். சகோதரரின் சாமர்த்தியத்தைச் சகோதரி, பாராட்டுகிறார்!! உலகில் ஜோலிக்கு மளவுக்கு ராஜதந்திரம், மிக்கதாம் இந்தியாவின் அயல் நாட்டிலாகா. மூக்கடிப்பட்டவனைப் பார்த்து, உன் போல் வீரனுண்டோ? என்று கூறுவதையும் மிஞ்சியிருக்கிறது, தேசியின் கூற்று. சகோதர பாசம் தள்ளிவிடுவோம். ஆனால், வெளிநாட்டார், நம்மைப்போல் இதனை, தள்ளியாவிடுவார்கள்? விலா நோக்க சிரிப்பார்களே! உண்மையில் பண்டிதரிடம், படபடப்பில்லாத தன்மையும், ஆசிய ஜோதியாக

வேண்டுமெனும், ஆசையும் இல்லாமலிருந்திருந்தால், 'இந்த வியத்த', வந்தேயிருக்காது. பக்கத்து நாடு, பாகிஸ்தானை, போட்டிக் குரிய தாக்கருதாமல், காஷ்மீரம் போன்ற பிரச்சினைகளில், ஒத்துப் போயிருந்தால் இந்தக் கலக்கமெல்லா ஏற்படவழியிருந்திருக்காது? மூன் போர் முறை மாண்ட மாவீரர் லியாகத் அலிகான் சொன்னார், "இருபத்துஐந்து ஆண்டுகாலத்துக்கு, இந்தியாவும் பாகிஸ்தானும், சமாதான ஒப்பந்தம் ஒன்றை வரையறுத்துக் கொள்வோம்", என்பதாக. அங்கனம், ஒரு ஒப்பந்தத்தைத் தீட்டி, இரு நாடுகளும் செய்து கொண்டிருந்திருந்தால், இன்று பாகிஸ்தானைப் பார்த்தும் கலங்கவேண்டியதில்லை! அமெரிக்காவின் கலிப்போய் விழ வேண்டியதுமில்லை!

அதையெல்லாம் செய்யத் தெரியாது—அல்ல, அல்ல—கடாத எனும் கருத்தோடு—இருந்ததோடு,

வேண்டாதவைகள்!

"தெற்கைப்பற்றி எதுவுமே பேசுவதில்லை!" — என்று குறிப்பிட்டு, 'மெயில்' இதழ் தீட்டியிருக்கிறது.

தென்னாட்டிலிருந்து சென்ற பார்லிமெண்டு உறுப்பினர்களைப் பற்றித்தான், அவ்வண்ணம் எழுதியிருக்கிறது.

நாமும் பார்த்த வருகிறோம்—இவர்களில் பலரது குரல், ஒலிப்பதே கிடையாது! தெற்கின் சார்பாக, டில்லி பார்லிமெண்டில், பல்பலர் அங்கம் வகிக்கின்றனர்—தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரஸ் தலைவர் தோழர் காமராஜர்கட ஒரு பார்லிமெண்டு உறுப்பினர்தான். அவர், பார்லிமெண்டில் எழுந்தாரா, பேசினாரா என்பதைவிட, 'போகிறாரா?' என்பதே பெரிய புதிராக இருக்கிறது! ஏனெனில், பார்லிமெண்டில், எத்தகைய விஷயம் நடைபெற்றாலும் சரி—அவர், இங்குதானிருக்கிறார். இப்போதுகூட, இதோ! திருவாங்கூர் செல்லப்போகிறார்! எனச் செய்திகள் கூறுகின்றன.

அமெரிக்காவிடமும் கை நீட்டி, நீட்டி, 'கடனை' வாங்கிக் கொட்டிக் கொண்டிருந்தால், இதுபோல, பல்பல ஏற்படத்தான் செய்யும். அதன், அத்தாட்சிதான், பாகிஸ்தானுக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் ஏற்பட்டிருப்பதாகக் கூறும் ஒப்பந்தம்.

இந்த விபத்தை வளர்த்ததற்கு, 'திறமையான ராஜதந்திரம்', எனப் பெயராம். செப்புகிறார், விஜயலட்சுமி அதோடு, ஆபத்துக்குக் காரணமான, அமெரிக்காவையும் புகழ்கிறார்!!

இந்த 'அதிவிவேகி'களின் போக்கைக் காணும்போது, இத்தகையவர்கள் கையிலா, இன்பத் திராவிடம் சிக்கியிருப்பது?—எனும், வேதனையே உருவாகிறது. தமது திறமைக் குறைவாலும், பழிவாங்கும் மனப் பான்மையாலும், நம்மையுமன்றோ நாசுபரிக்கு அழைத்துச் செல்லுகின்றனர். இந்த சிக்கலிலிருந்து என்று மீள்வோமோ! வாழ்வோமோ! *

அவர்மட்டுமின்றி, அவரது கட்சியைச் சார்ந்த பலர் போயிருக்கிறார்கள். அவர்களாவது தெற்கைப்பற்றிப் பேசுகிறார்களா என்றால், இல்லை. நேருவின் முகவிலாசம்—டில்லி மாளிகையின் விருந்துபசாரம்—ஆகியவைகளில் மயங்கிக் கிடக்கின்றனர்.

ஆளும் கட்சியாம் காங்கிரஸின் உறுப்பினர்கள் நிலை, இது! எதிர்க்கட்சி பார்லிமெண்டு உறுப்பினர்களோ, எதுவும் பேசமுடிவதில்லை—ஏனெனில், நூற்றுக்கணக்கானோர் கூடிக்கிடக்கும் அங்கே, ஒவ்வொருவரும் தத்தமது கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறவும் சந்தர்ப்பம் கிடைப்பதில்லை. சரியான எதிர்க்கட்சியில்லை! அதோடு, காங்கிரஸ் கட்சி, பலத்த மெஜாரிட்டியுடனிருக்கிறது! அதனால், எதிர்க்கட்சியின் எண்ணங்களும், அங்கு ஒலிக்க முடிவதில்லை. இவர்களும் போகிறார்கள்! உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள்! திரும்புகிறார்கள்!

(11-ம் பக்கம் பார்க்க)

வாழ்த்தும் வணக்கமும்

தாயகத்தின் விடுதலைக்காக, மழலையின் மொழியையும் மனைவியின் காதலையும் மறந்து, பெற்றோரிடம் விடைபெற்ற வண்ணம், அறப்போரிலீடுபட்டு, ஆளவந்தாரின் வெறியாட்டத்துக்கு இரையாகி, சிறைச் சாலைக்குள்ளே கிடக்கும், தாயகத்தின் கண்மணிகளாம் நம்முடைய சகோதரர்களுக்கு, நம்முடைய வாழ்த்துதல்களையும் வணக்கங்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். வாழ்க, வீரர்கள்! ஒழிக அடக்கு முறை!

திராவிடநாடு

காஞ்சி 27-12-53 [ஞாயிற்று]

தொடர்கிறது!
தொடர்கிறது!!

*

அந்தக் காரியம் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது!—யார் அது? எதிர்க்கட்சிக்காரனா! விடாதே, பிடி—எதிர்த்துப் பேசுகிறானா? ஏனென்றால் தாமதம் கொண்டுவா, இங்கே—குற்றம் ஒன்றும் சாட்டமுடியாதா? பாவாயில்லை! அதற்கும் சட்டம் தருகிறேன். அடை, சிறைக்குள்—என்று விடாமல், நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது!!

மவுண்ட்பேட்டன் துரைமகனின் கையிலிருந்து, ஆட்சி அதிகாரம் மாறிய நாள் முதலாய், மற்றொரு காரியம் நடந்தாலும், நடைபெறு விட்டாலும், இதமட்டும் சரிவர, நடைபெற்று வருகிறது! இதனால், சிந்தப்பட்ட கண்ணீர், ஏராளம். ஒடிக்கப்பட்ட, இளம்தம்பிகளின் வாழ்க்கை, ஆயிரக்கணக்கிலுண்டு. அறுந்த தாவிகள்! இழந்த உயிர்கள் கூண்டில் சிக்கிய உடல்கள்! குருதிக்குளத்தில் மிதந்தோர்!—பலப்பலர். ஆனால், அதனை, விடவில்லை, அகிம்சையின் வழிவந்த அரசாங்க பிடித்தினர். 'அதுவே சொர்க்கம்!

இன்ப வாழ்வைத் தரும், சுகமானிகை!!' என்ற எண்ணத்தோடு, இடைவிடாது, சட்டமாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர். அந்தச் சட்டம், அவர்களுக்கு ஓர் விளையாட்டு பொம்மையைப்போல இருக்கிறது. அது இருந்தால்தான், அரசாங்க பிடித்திலமர்ந்தபடி, தங்கள் காரியங்களைக் கவனிக்கமுடியும் என்று கருதுகின்றனர். இதனை நிறைவேற்றுவதில் மோதிலால்நேருவின் புதல்வர், மனிதகுல மாணிக்கம், முதல்வராய் நிற்கிறார்! அவருக்கு ஒத்தது, ஒருபோது வெள்ளைக் காரன் விசிய சட்ட அம்புகளுக்கு கல்லாம் மார்பு காட்டி நின்றோர், இன்று தயாராக நிற்கின்றார்கள். கட்சியின் கண்ணியம் பறிபோகிறது!—கவலையில்லை. உங்கள் பெருமைக்கு மாசு படிக்கிறது!—பயப்படவில்லை. அக்கிரமமான சட்டம்—யார், நீ, இதைக்கூறு? அடுக்காது இது!—எங்களுக்குத் தெரியும்—இவ்விதம் வேண்டுமென்றே விசப்படுவதற்கு தயாரிக்கப்படுகிறது! தான் பவனி வந்தால் தன்னை யாராவது தாக்கிடுவரோவெனும் பயத்தில், கவசமோட்டாரில் பவனி வருவா லும், ஹிட்லர். அதேபோல, இவர் களும், தமது ஆட்சிக்குக் கேடு வந்துவிடுமோவெனும் பயத்தோடு, இந்தச் சட்டத்தைக் 'கவசமாக'க் கருதிக்கிடக்கின்றனர். காலமாற்றத்தைச் சட்டிக் காட்டினாலும், உலகம் கேலி செய்யுமென. அறிவுரை புகன்றாலும், அத்தனையும் அலட்சியம் செய்தபடி, அடிக்கடி, அந்தச் சட்டத்தைப் புதுப்பித்துக் கொள்ளுகின்றனர்—கசாப்புக் கடைக்காரன் அடிக்கடி, தன்னுடைய வெட்டரிவானை, திட்டிக் கொள்வதுபோல.

இந்த விபரீதமான போக்கை முன்னாள் காங்கிரஸ் தலைவராம் ஆச்சாரிய கிருபாளனி, டில்லிப் பார்லிமெண்டில், நெஞ்சருக எடுத்துச் சொன்னார்—நெருப்புப்பொறி பறக்கக் கண்டித்தார்.

"நாற்பது ஆண்டுகளுக்குமேல் நான் காங்கிரசுக்கு உழைத்திருக்கிறேன். என்னைப் போன்றோர் உழைத்துக் கட்டிய காங்கிரசை, என் இப்படி அலங்கோலமாக்குகிறீர்கள்? ஜனநாயகத்துக்குவிரோத

மான காரியங்களைச் செய்து, அதன் நல்லபெயரை, சீரழித்துப்போதும். இனியும் வேண்டாம். நான் வேறு கட்சியிலிருந்தாலும்—வளர்த்த பாசத்தால், சொல்கிறேன்! கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்!!"—என்று கேட்டார். அவர் குரல், மதிக்கப்படவில்லை. அன்பர் கட்டஜு—உள்ளாட்டு மந்திரி—எப்படியும் அந்தச் சட்டம் தேவை, யென்று கூறிகொண்டு வந்திருக்கிறார்.

கெஞ்சிய கிருபாளனி, சட்டத்தால் மாண்ட வீரரை நினைவுபடுத்தி:—'ஒருபோது உங்களைப்போல மந்திரியாக இருந்தவர்—பிற்கு உங்களைப் பிடிக்காமல், எதிர்க்கட்சியிலிருந்தவர். இந்தச் சபையில், நீங்கள், மேற்படிச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தபோதெல்லாம், சங்கநாதம் செய்தார், 'வேண்டாம்! வேண்டாம்!!' என்று. அந்த உத்தமன்—இந்தியாவின் புதல்வன்—தான் தடுத்த அதே சட்டத்தால், சிறையில் பூட்டப்பட்டு—சாகடிக்கப்பட்டார். அவர் இல்லை! அவர், செத்து விட்டார்!! அவரைச் சர்க்குக்கக் காரணமாயிருந்த இந்தச் சட்டம் வேண்டாம்" என்று காஷ்மீரத்தில் இறந்துபோன வங்க வீரர் டாக்டர் சியாமபிரசாத் முகர்ஜியைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார். கோளக்காதினராயினர், நேருவின் சகாக்கள்! 'சட்டம் தேவை'—யென்றார், கட்டஜு. உலக நீதிமன்றத்தில் வீற்றிருக்கும் பெருமை பெற்ற ஒருவரை—அவர் காங்கிரஸில் நின்றதால்—தோற்கடித்து வங்கத்தில் வெற்றி மாலையை, சாதன்குப்தா எனும் தோழர்—கண்ணிமூத்தவர்—தடுத்ததுமொழி எழுந்து நின்று, வேண்டினார். விளக்கங்கள், தந்தார்—விபரீதமான தென்றுரைத்தார்—விவேகமல்ல, என்றார். ஏற்கவில்லை, கட்டஜு. அவசியமானது என்று, சட்டத்தைக் கொண்டுவர முயலுகிறார்!

"இந்தச் சட்டம், இப்போது அவசியமா?"

"ஆமாம்! இல்லையென்றால், அரசாங்கம், ஏற்படக்கூடும்"

"கம்யூனிஸ்டுகளுக்காகத்தானே, இந்தச் சட்டத்தைச் செய்வதாகச் சொன்னீர்கள். இப்போது கம்யூனிஸ்டுகள்தான், அந்த முறை

களைக் கைவிட்டு விட்டார்களே. பிறகும், ஏன்?"

"மிசவும் தேவை. இல்லையென்றால், நம்முடைய சதந்திரத்துக்குத் திக்குவரும்."

இவ்விதம், பதிலளிக்கப்பட்டு மீண்டும் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தைக் கண்டிக்காதோர், இல்லை. இதனால், தண்டிக்கப்படாத காங்கிரஸ்ஸாதோர் கொஞ்சம்!! இஷ்டம்போல் விசி—எப்போது வேண்டுமானாலும்—யாரை வேண்டுமானாலும்—எந்தக் காரணமும் கூறாமல்—பிடித்தடைக்கக் கூடிய சட்டம். பாதுகாப்புச் சட்டமாம், இதன் பெயர்! யாரைப் பாதுகாக்க?—இந்நாட்டு ஏழை மக்களின் வாயிலும் வயிற்றிலுமடித்து அவர்கள் ஏனென்று கேட்டால், வாயையும் காலையும் பூட்டி சிறைக்குள் தள்ளி. அதற்குக் காரணமான ஆட்சிபீடமேறிகள், 'பாதுகாப்போடு' தம் தர்பாரை நடாத்த வழி செய்யும் சட்டம்! இதனை, இப்போதும், கொண்டுவந்திருக்கிறார், கட்டஜு. 'ஏன்' என்று கேட்டு, 'இன்னுமா அரசாங்கம் நடக்கிறது?' என்றால், லக்ஷ்மணபுரில் நடைபெற்ற மாணவர்களின் கிளர்ச்சியையும், கல்கத்தாவில் நடைபெற்ற டிராம்வே சட்டண உயர்வு கறப் போர் கிளர்ச்சியையும் ஆதாரத்துக்கு அழைக்கிறார். உள்துறை அன்பர் கட்டஜு, சொல்லவேண்டாம். லக்ஷ்மணபுரியிலும், கல்கத்தாவிலும், அத்துமீறிய காரியங்கள் நிகழ்ந்தன. ஆனால், அதனைப் பாதுகாப்புச் சட்டமெனும் 'தந்திரவிலையால்' அரசாங்கம் அடக்கிற்று? சுந்தரமான் மாணவன்—இளம் உயிர்—அரசாங்கத்தின் துப்பாக்கிக்கு இரையானான்! ஏராளமான இளம்பிஞ்சுகள், காலொடிந்தும் கையொடிந்தும், மண்டை சிதறியும், வீழ்த்தப்பட்டார்கள். கல்கத்தாவிலும், எத்தனை உயிர்கள், பலியின! எவ்வளவுபேர், காயமடைந்தனர்!! இதையெல்லாம், இந்தப் பாதுகாப்புச் சட்டமிருந்தபோதும், செய்யத்தானே செய்தார்கள், காங்கிரஸ் ஆட்சியினர். இவ்வழிதானே, மக்களின் குரலை அடக்கும் சிறந்த

வழியெனவும் எண்ணுகின்றனர். இந்தளவுக்கு இரத்தக்களரி ஏற்பட்டால் தடுக்க, காந்தியின் வழிவந்த தாகக் கூறும் கட்டஜுக்களுக்கு, தெரியுமா? அவர்—எனோடு இருந்த வர்தானே, ஆச்சாரிய, கிருபாளனி. அவர் கூறுகிறாரே, வழி—'மக்கள் மத்தியிலிருக்கும் அரசியல் கட்சிகளின் தலைவர்களை மதிக்கவும்—அவர்களைக் கலந்து பேசவும்—ஜனநாயக முறையில் நடக்கும் சர்க்கார் தயாராயிருக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால், ஏனெனினும் போலீசு கிளர்ச்சிகள், உருவெடுக்கின்றன?' மக்கள் குழுவல் கிளம்பினால், அதனை அறிய, முயன்றதுண்டா. கட்டஜுக்கள்! மக்களின் பிரதிநிதிகளைச் சந்தித்துப் பேசினால், காஷ்மீரில் சலவை செய்த ஆடைகள்

பொங்கல் புது நாளில்
கைத்தறி
ஆடைகளையே
அணிவோம்!

நலுங்கிடுமோ, என்றன்றோ, ஒடுகின்றனர். அந்த நற்பண்பு இருந்தால், நாட்டில், 'கல்லக்குடி'யும் 'தூத்துக்குடி'யும் 'தியாகராய நகருமா', ஏற்படும். மனிதர்களின் உயிரும், உடலும், சித்ரவதைக்குள்ளாகுமா? அந்தப்பண்பு, எங்கே யிருக்கிறது? ஆச்சாரிய கிருபாளனி, கூறுகிறார். ஆனால் அவரோடு பழகிய சகா, பண்டிதநேரு, என்ன சொல்லுகிறார். தன்னைப் போற்றித் துதிக்கும் மக்களைச் சுட்டுத்தள்ளவும்—பிடித்தடைக்கவும்—முயலுகிறார். தான், யாருடைய தலைவன் என்று சொல்லியவாம், அநில உலக அரசாங்கில் ஆட்டம் போடுகிறாரோ அந்த மனிதனை—'நகப் பூமிக்குச் சொந்தக்காரனை—என்ன செய்யுகிறார்! எப்படியெப்படி வதைக்கிறார், அதிகாரக் குரலுடன்!!

அந்தப் போதையில், மக்களுக்கும் அரசாங்கத்துக்குமுள்ள தூரத்தைச் சர்வாதிகாரிகள் சொஞ்சங் கொஞ்சமாக விரிவாக்கிக் கொண்டு விடுவாராம். சர்வாதிகாரிகளைக் காட்டிலும் பெரிய சர்வாதிகாரியாக—கிருபாளனி, கூறியதுபோல்—விளங்கும் நேருபண்டிதரின், நிலை என்ன! இன்று, அவர், மக்கள் தலைவராக 'ஆம்' எனில், இவ்வண்ணம் பேசுவாரா! அண்மையில் கல்கத்தா சென்றிருந்தபோது, அங்கு நடைபெற்ற மக்கள் கிளர்ச்சியைப் பார்த்துச் செட்டினாராம்:—'கல்கத்தாவில் வாழும் முற்போலட்சம் ஜனங்களே! உங்களைக் காண, மிகவும் வியப்படைகிறேன். ஆபிரக்கணக்கான ஒரு சிலரின் கோஷத்தையே, நீங்கள் அனுமதிப்பது—அவர்கள் அத்தமீறிய வகைகளில் ஈடுபட்டபோது, விட்டுவைப்பது? அவர்களைக் கண்டு பயப்படலாம், நீங்கள்!—பண்டிதர், பகர்ந்தது, இது சில ஆயிரம் பேர், ஏதோ ஒரு காரியத்திலே ஈடுபட்டனர் மி அவர்களைக் கண்டு 30 லட்சம் மக்களாகிய நீங்களேன், பயந்தீர்கள்?—என்று கேட்கிறார், பண்டிதர். சில ஆயிரம் பேராம், கிளர்ச்சி செய்தவர்கள்!

இருக்கட்டும். ஆனால் அந்த ஆயிரம் பேரின் பின்னால், நிற்போர் யார்? அவர் குறிப்பிடும் லட்சக்கணக்கான மக்கள் தானே! மக்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை—யென்றால், இந்தச் சில ஆயிரம் பேரும் உயிரினும் மக்கள் வாழ்வு பெரிதெனும் உன்னத மொழியினை உள்ளத்தில் தாங்குவாரா? ஆட்சியின் அக்கிரமத்தைக் கண்டிக்க முனைவாரா! இந்த, 'அரிச்சுவடியை, மறக்கிறார், பண்டிதர்!! அதிகார போதை—அய்யகோ—என்னே—அதிசயம். எத்தனை பெரிய தேசிய வீரர், இந்த நேரு இன்று, அவரை என்னென்ன பேச்சுச் சொல்கிறது, இந்த ஆட்சி அதிகாரம்! ஒரு சில ஆயிரம்—எவ்வளவு, அலட்சியம்! தெரக்கிறீர்களா! அதில் எங்கே பெற்றார், இந்த 'அமெரி'யின் குரலைச் சர்க்கில், சமீபத்தில், தன்னுடைய பார்லிமெண்டில் அடவி,

குற்றம் சுமத்தியபோது, 'உண்மை யானால், ஆராய்கிறேன். உங்களை யும் சேர்த்துக் கொண்டு', என்ற ராம். ஆனால், நேரு, இங்கே அதிகாரக் குரலெழுப்புகிறார்! இதுவா, வழி? இவ்வழி செல்வதை விட, அதிருப்தி யடைந்தோரை அழைத்து விவாதித்தால், போராட்டங்கள் ஏன், முகிழ்கின்றன? இந்தப் பொல்லாத சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் தான், என்ன!

வேண்டாதோர் கையிலெல்லாம் விலங்கு பூட்டக்கூடிய இந்தச் சட்டத்தை, மீண்டும் பார்லிமெண்டில் கொண்டுவந்திருக்கிற டில்லிபீடம் மற்றோர் சட்டத் திருத்தத்தையும் பிரகாசம் செய்துள்ளது. கிரிமினல் சட்டத்தில் சில திருத்தங்கள் தேவையென அந்த மசோதா பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில், ஒரு திருத்தம்: அரசாங்க ஊழியர் கள்பற்றி மிக அவதூறுகளும், ஆபாச மாகவும், பேசுவதையும், எழுது வதையும் தடுக்க ஏற்பாடு செய்யப் படுகிறது. இதுபோன்ற வழக்கு களில் போலீசார் தாமதமாகவே வழக் குத் தொடரலாம். மந்திரிகள், ராஷ்டிரபதி, கவர்னர்கள், ராஜப்பிரமுகர் கள் முதலியோரும் இத்திருத்தப்படி அரசாங்க ஊழியர்களாகக் கருதப் படுவர்."

இதையும், ஒரு பாதுகாப்புச் சட்ட ம்தான்! தமது ஆட்சியைப்பற்றி, எவரும் பேசக்கூடாதாம் — எழுத வும் கூடாதாம். இந்தச் சட்டத்தை என்னவென்று சொல்வது!

யாரை வேண்டுமானாலும் பிடித்து அடைக்க ஒரு சட்டம்.

குறை கூறுவோரைக் கூண்டி லேற்ற ஒரு சட்டம்.

மனித உரிமைகள் எனும் பெய ரால், ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் வி. கே. கிருஷ்ணமேனனும், விஜய லட்சுமியும், வீரஉரையாற்றிவிட்டுத் திரும்பியிருக்கிற நேரத்திலே, டில்லி எனும் அம்புறுத்துணியிலிருந்து, விசுத்திரமான அம்புகள் பாய்ந் திருக்கின்றன! எவரும் இனிப் பேசவும் கூடாதாம் — எழுதவும் கூடாதாம். மந்திரிகள், மாநாமாதம் சம்பளம் பெற்று, மாந்தோப்பிலோ குளத்தங்கரையிலோ, இஷ்டம்

போல் திரிந்தாலும், கவர்னர் என் பதை மறந்து ஏதாவது செய்தாலும், அதிகாரிகள் தம் ஆர்ப்பரிப் பால் தன்னிடம் வரும் மக்களை ஆட்டிப் படைத்தாலும், சகித்துக் கொண்டிருக்கவேண்டுமாம். 'சுய ராஜ்யம்' சொல்லுகிறது சுந்தர மான் சட்டம் கொண்டுவந்திருக் கிறது! 'எண்ண - பேச - எழுத' சுதந்திரம் உண்டென்று அரசிய லமைப்பில் எழுதியிருக்கும், அரசாங்கம் சொல்கிறது! சட்டசபை நடக்கும் நேரத்தில், அமைச்சர்கள், அரசமாதந்தரையில்போய் 'ஆருடம்' பார்த்தாலும்—அநியாயமான வழி களில் மக்களை இம்சிக்கிறதாம்—எது நேர்ந்தாலும், வாய் மூடி மௌனி யாகி, உலவவேண்டுமாம்! தனக்குத் தீங்கு செய்யவரும், கழுகை

ஆபத்தான வியாதி

ஆடு நினைகிறதே யென்று எகவோ, அங்கலாய்த்ததாமே! அந் தக்கதையைப்போல், சட்டசபை யில் அரும்பியிருக்கும் திராவிடப் பார்லிமெண்டு கட்சியைப்பற்றி, சிலர் 'ஜோசியம்' கூற முனைந்துள்ளனர். அவர்களின் போக்கையும், கூற்றை யும், கவனிக்கும்போது விரைவா யிருக்கிறது! "திராவிட முன்னேற்ற கழகம்—அந்த சட்டசபையை அங்கீ கரிக்காது" என்றோர் செய்தி, "திராவிடப் பார்லிமெண்டரி கட்சி யிலிருப்போர் பணக்காரர்கள்" என் றோர் சித்திரம்—இவ்வண்ணம் சித் தம்போன போக்கில், ஏதோ, கூறி வருகின்றனர். இந்தக்குறுமதி, யாருக்கு ஏற்படவேண்டுமோ; அவர் களுக்கேற்படாமல், வேறுயாராருக் கோ உண்டாவதை எண்ணும் போது, விரைவாயிருக்கிறது! 'ஆரியமாவது! திராவிடமாவது!!' என்று சென்ற இடமெல்லாம், சிந்துபாடினார், ஆச்சாரியார். ஆனால் அவர் அடுத்தமுறை சட்டசபைக் குள் துழையும்போது, அங்கே 'திரா விடம்' எனும் சொல்லேந்தி, தன க்கு எதிரில் அமர்த்திருக்கக்கண் டார். இந்தகாட்சி, அவருள்ளத்தை, ரம்பன் கொண்டற்புது போலச் செய்திருக்கும். ஏனெனில், கடந்த சட்டசபைக் கூட்டத்துக்குப் பின்பு நாட்டில் அவர் ஆடிய நடவடிக்கை கொஞ்சநஞ்சுமல்ல! 'ஒழிப்பேன்'—

எதிர்த்து, கிளிகூட 'கிச்-கிச்' என்று கத்துகிறது. பசித்தால், இளம் கன்று, 'அம்மா!' என்று கதறியவாறு, தடைகள் எத்தனை யிருந்தாலும், தாவியோடுகிறது! இந்த வாயில்லா ஜீவன்கள் அது பவிக்கும் உரிமைகூட, ஆற்றி வு படைத்த மனிதனுக்கு இல்லையாம். குறை கூறியால், வழக்காமி அரசாங்கத்தை எதிர்த்துப் பேசினால் சிறை யாமி பாதுகாப்புச் சட்டமாம்—கிரி மினல் திருத்தச் சட்டமாம். காந்தி யாரின் சீடர்களிடமிருந்து, சுய ராஜ்ய பூமிக்குக் கிடைக்கிறது! டில்லிபீடம் வழங்குகிறது! தேசியத் தோழர்களே, இதற்கா நீங்கள் இவ்வளவு பாடுபட்டீர்? குமாணியும், சிதம்பரனாவையும் இழந்தீர்?

'கணக்கைத் தீர்த்துக்கட்டுவேன்'— 'சரியானபடி பார்த்துக்கொள்ளுங் கள்'—இப்படியெல்லாம், எங்கு சென்றாலும், கொக்கரித்தார். எழும் பென்றார்! துரும்பாக மதிப்பே னென்பார்! ஆனால், சட்டசபையில், 'எழும்பும் துரும்பும்' கண்ணை உறுத்துகிற அளவுக்கு, இப்போது அமர்ந்திருக்கிறது. ஆச்சாரியாரை, கேள்விகள் கேட்கிறது—எதுவும், செய்யமுடியாமல், எல்லாவற்றிற் கும், பதில் சொல்லுகிறார்! திரிமில்லை—கிண்டலில்லை—'கவனிக் கிறேன்?—உண்மைதான்?' எனும் வார்த்தைகள், வருகின்றன.

ஒங்காக்கூச்சலிட்டவர், வேலி யோர்த்து ஒணைப்போல் நடந்து கொள்ளும்போது, ஒரு சிலர், 'திராவிடப்பார்லிமெண்டு' கட்சி யைக்கண்டு, உள்ள எரிச்சல் கொண் டால், என்னவென்று கூறுவது! அதிலும் ஒரு கட்சியுமில்லா தோருக்கு, இந்த எரிச்சலென்றால், இந்த வேதனையை, எப்படியெடுத்தா னைப்பது. திராவிடப் பார்லி மெண்டு கட்சியைப் பற்றிக் கூறு முன், அதன் நடவடிக்கைகள் எப்படியிருக்கிறதென்பதை, சில நாட்களாவது கவனிக்கவேண்டும். பண்டிதநேருவைத் தலைவரென யேற்று—ஆச்சாரியாரை அத்யந்த குருவெனப்போற்றி—'மூவாணக் கொடிக்கு, ஜே!', என்று, முழக்க மிடும், திராவிடப் பார்லிமெண்டு கட்சி—'முத்தண்ணாக்களும்', கூறார்.

அதுபோல, நாட்டின் நலிவுகளை எடுத்துக்காட்டாமல், கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலமென்று, இருந்துவிடும். அதில் கையெழுத் திட்டிருப்போரின் பெயர்களை, பார்த்தால் போதும். பலர் ஐக்கிய முன்னணியிலிருந்த போதே, ஜோலித்தவர்கள். அறிவும்திறமையு மிக்கவர்கள். அவர்களைப் பார்த்து, 'ஜமீன்தார்கள்' என்கிறதாம்—ஏடு கள். கேட்டோர், சிரிப்பர்! கையெழுத்திட்டிருப்போரில், பலர், ஜமீன்தார்களாம்? ஐக்கிய முன்ன ணியில் 'படுகொலை' செய்த பிரகாசத்துக்குப் பின்னணி கீதம் பாடியோரா, இவ்வண்ணம் பேச வ்து! காய்ச்சல், அதிகமானால், வார்த்தைகள் குன்றுமாம். அரசிய லில், இந்தக் காய்ச்சல், ஆபத்தான வியாதி. அன்பர்கள், அறிய வேண்டும்.

(7-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இந்த 'அழகு'க்கு அந்தப் பார்லி மெண்டு ஏன்? ஒவ்வொரு தொகுதி யிலிருந்தும் வெற்றிபெற்றுப்போன வர்கள் அந்தந்த தொகுதிகளைப்பற் றிப் பேசவேண்டும்—வாதாடவேண் டும்—வசதிகளைப் பெறவேண்டும். ஆனால், யாரும் தமது தொகுதி களைப்பற்றிப் பேசுவது கிடையாது. அதற்குப் பதில், இந்தியா முழு மைக்கும் வக்கீல்களாகி, ரஷ்யாவுக் கும்—இந்தியாவுக்குமிடையேயுள்ள நட்பு, டாலருக்கும்—ரூபிளுக்குமும் உள்ள சண்டைகுறித்துப் பேசுகிறார்கள். 'ஏனய்யா? உமது தொகு தியைப்பற்றிப் பேசக்கூடாதா?' என்றால், தனியாக அதைப்பற்றி மட்டும் பேசவேண்டுமா என்ன! எல்லாவற்றையும் சேர்த்துத்தான் நாங்கள் பேசுகிறோம்—தனித் தனி யாகப் பேசமுடியுமா என்று கேட்கிறார்கள். இத்தகைய நிலையில், ஏதோ—போவது, இருப்பது—வரு வது என்றிருக்கும் பார்லிமெண்டு உறுப்பினர்களைப்பற்றி, பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்டரி முறையைப்பற்றி யறிந்த 'மெயில்' பரிதாபப்படத் தான் செய்யும்! ஆனால், இதெல் லாம், 'அவர்கள்' காதில் ஏறவேண் டுமே!

பார்லிமெண்டால், எவ்வண்ணம், நமக்கு நன்மைகள் மலரவில்லையோ— அதே போல, மற்றோர் சபையும், இருந்து கொண்டிருக்கிறது. மாலை நேரத்தில் கடற்காற்று வாங்கச் செல்வோர், பல விஷயங்கள் குறித்துப் பேசிக்விட்டுப் பிறகு கலைந்து செல்வார்களல்லவா, அதைப்போல, ஒரு சபை அதன் பெயர் மேல்சபை. ஒவ்வொரு மாகா ணத்திலுமிருக்கிறது. வருகிறது. இந்தப் 'பொம்மைச் சபையைப் பற்றி, அண்மையில், பம்பாய் சட்ட சபையினர் ஒரு தீர்மானம் நிறை வேற்றியிருக்கின்றனர். பம்பாய் சட்டசபையென்றால், முழுவதும் காங்கிரஸ்காரர்களுடைய சபை யெனப் பொருள். அவர்கள், ஒரு தீர்மானம் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். "உடனடியாக இந்த மேல் சபை களையெல்லாம் ஒழித்து உத்திரவு பிறப்பிக்கும் வகையில் அரசிய லமைப்பைத் திருத்தவேண்டும்"— என்பதே, அத்தீர்மானம். பம்பாய் முதலமைச்சர் தலையீட்டின் பேரில், சிறுதிருத்தமொன்று சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டது. அது, 'தற்போதிருக்கும் சட்டசபைக் கலைந்து மறுதேர்தல் வரும்போது', என்பதாகும். கெஞ்சிக் கேட்டு இந்த திருத்தத்தைப் பெற்றிருக் கிறது! ஏனெனில் இந்திய அரசிய லமைப்புப்படி, ஏதாவது ஒரு சட்ட சபை பெருந்த மெஜாரிட்டியுடன் ஒரு முடிவைச் செய்தால், அதை யேற்று அரசியலமைப்பில் திருத் தம் செய்யவேண்டும்! அதன்படி 'ஒரிஜினல்' தீர்மானம் நிறைவேறி னால், உடனடியாக பார்லிமெண்டு சட்டம் செய்து, மேல் சபைகளை ரத்து செய்யவேண்டும். பம்பாய்க்குச் செய்தால், ஏனைய இடங்களிலும், 'அத்தி', பாவுமே! அதனால், 'அடுத்தத் தேர்தல் வரும் வரையில்', என்பது சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அவையையாக — வீணாடம்பாத் துக்காக—இப்படியொருசபையேன் திருக்கவேண்டும்! இதன் வழியாக விரும்பத்தகாத 'விஷங்கள்' புரூந்து, நாட்டையாள்புறப்படவேண்டும்!!

விரும்பத்தகாதவைகளின் 'ரகத் தில்' குறிப்பிட வேண்டிய மற்ற

றொன்று, 'கவர்னர்' பதவியாகும், இதைப்பற்றி மைசூரில் டிச/1-ந் தேதி பேசிய தோழர் கிருபாளனி, "ஜனநாயகத்தில் மிக மிக அவல மான விஷயம்—இவ்விதம் கவர்னர் களிருப்பது" எனக் குறிப்பிட்டு, அந்தப் பொறுப்பை யேற்பதால், யாரும், எதையும் செய்துவிட முடியாது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். "சுதந்திரமாக உலவ முடியாது— ஏதாவது பேசவிரும்பினால், முதலி லேயே முதலமைச்சரிடம் காட்ட வேண்டும்—அவருக்குள்ள வேலை, பள்ளிக்கூடம், சினிமாக் கொட் டகை, ஒட்டல், மிட்டாய்க்கடை முதலியவைகளைத் திறப்பது!" என்றும் கிருபாளனி, கூறியிருக் கிறார். கிருபாளனி, வந்த கவர்னர் பதவியை, உதறித் தள்ளியவர்! இதோ, கவர்னர் பதவியிலிருக்கும் பிரகாச நவ 9-ல் நாகபுரியில், கவர் னர் பதவி குறித்து, கூறியதைத் தருகிறோம். "கவர்னர்களைப்பற்றி எவரும் இலட்சியம் செய்வதில்லை. பிரிட்டிஷார் காலத்திலாவது அப் போதிருந்த கவர்னர்கள் எதையும் அதிகாரத்தோடு சொல்ல முடிந் தது. இப்போது, இந்தப் பரிதாபத் துக்குரிய கவர்னர்களால், என்ன செய்ய இருக்கிறது!" என்று வேதனையோடு கூறியுள்ளார். இப்ப டிப்பட்ட கவர்னர் பதவி மாகாணம் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஏன்? அதற் கென லட்சக்கணக்கில் பணம் கொட்டியுளக்கப்படுவதென்!!

கரந்தை கவியரசு மறைவு

கரந்தை கவியரசு—தமிழ் ப் போற்றிநர் வேங்கடாசலனார் அவர் கள் அண்மையில், இயற்கை யெய்திய செய்தி கேட்டு, மிகவும் வருந்தினோம். கவியரசு அவர்களின் மறைவு, தமிழலகிற்கு, ஈடுசெய்ய முடியாத நஷ்டமாகும். அவரது நண்பர்களுக்கும், மாணவர்கட்கும், குடும்பத்தாருக்கும் நம்முடைய மன மாந்த ஆறுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

சங்களி-முள்ள மதப்பற்றதலை ஒரு

மூலம் போய்விடுகிற தென்பதை
காண மக்கள் பெற்றனபுற முடியா

தன்பது நன்கு தெளிவாகின்றது.

அவரே சொல்லுகிறார், “நான்
நாடகம் எழுதவில்லை. நாடக பாத்

கிர அவத்தியம் செய்யவும், மனிதரை உயர்நின்ற வரிக்கு அறக்

“சமேதா”

திருவள்ளுவர் நகர், அங்கே!

திண்டாட்டம், இங்கே!!

“அவசியமில்லை” — எனத் தெரிவித்து, டில்லி மகிபர்கள் தீட்டிய னுப்பிய உத்திரவொன்றை சென்னை ஏடுகள், குதூகலமாகப் பிரசுரித்துள்ளன. சென்னை ஏடுகளின் கவனத்தில் களிப்பைப் பெய்த அந்த உத்திரவு இதுதான், “அத்யாவசியமான நிலை ஏற்பட்டாலொழிய ஊர்களின் பெயர்களை மாற்றியமைக்கவேண்டிய அவசியமில்லை”

*

இந்தச் சுற்றறிக்கை அனுப்பவேண்டிய ‘அவசியம்’ டில்லி பீடத்துக்கேன் ஏற்பட்டது?—அதிலும், அதில் உலகப்பிரச்சனைகளில் ஆழ்ந்து கிடக்கும் ஆசிரிய ஜோதி, ‘சில்லரை விஷயமான’ இதில், இவ்வளவு அக்கரை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் என்ன? அந்த சுற்றறிக்கையைக் கண்டு, சென்னை ஏடுகள், குதூகலப்படுவானேன்—கொட்டை எழுத்துக்களில் பிரசுரிப்பானேன்? கல்லக்குடி பெயர் மாற்றப் போராட்டத்திலீடுபட்ட “நமக்காக” இந்தச் சுற்றறிக்கை தீட்டப்பட்டதாகக் கருதி, அவைகள், எக்களிப்பு கொள்ளுகின்றன! அப்படியே, வைத்துக்கொள்வோம். ‘நமக்காகவே’—இந்த உத்திரவு தீட்டி அனுப்பப்பட்டதாகவேயிருக்கட்டும். இதனால், என்ன விளங்குகிறது? அவர்களாலேயே ‘சில்லரை விஷயம்’ — என்று, கூறப்பட்டது. ‘இதுவா, முக்கியம்?’—என்று கேட்கப்பட்டது. ‘இதற்காகவா, ஒரு அறப்போர்?’—என்றனர் சில அதிமேதாவிகள். ஆனால், அந்த அறப்போரின் மூலம், டில்லியின் போக்கை, மக்களுக்கு உணர்த்தவே நாம் விரும்பினோம்.

“தன்னுடைய ஆதிக்கத்தை மட்டுமல்ல — அதன் சின்னத்தைக்கூட அசைக்கச் சம்மதியாது — அத்தகைய பீடம் டில்லி” என்பதை உணர்த்திவிட்டது, இந்தச் சுற்றறிக்கை.

திடீர், திடீரென்று முன்பு, பல ஊர்களின் பெயர்கள் மாற்றப்பட்டது, கவனமிருக்கலாம். ‘மதுரை’ என்ற பெயரில் வடநாட்டில் ஒரு பெயரிருப்பதால், தென்னாட்டு மதுரைக்கு மாற்றுப் பெயர் சிபார்சு செய்தது, டில்லி தமிழ்நாட்டிலுள்ள பல பெயர்களையும், சென்னை அரசியலார், மாற்றியது கவனமிருக்கலாம். அப்போது, இவ்விதம் எந்தச் சுற்றறிக்கையும், கிளம்பவில்லை. ஆனால், இப்போது, புறப்படுகிறது! ‘அவசியமேற்பட்டாலொழிய எந்த ஊரின் பெயரையும் மாற்றவேண்டுமென விரும்புகிறோம். பஞ்சாயத்து போர்டுகள்—எம். எல். ஏ-க்கள் — மக்கள் மகஜர்கள், இத்தனையும் அனுப்பப்பட்டதே. இது, “அவசியம்” என்பதைக் காட்டும் அளவுகோலாக இல்லையா? அல்லது, ‘அவசியம்’ என்பதை அளக்க ‘டில்லி பீடம்’ வைத்திருக்கும் அளவுகோல் என்ன என்பதும் புரியவில்லை! இவைதான் அளவுகோல், எந்த நாட்டிலும். சென்னைச் செங்கோலேந்திகள், இந்த அளவு கோலை மதித்தால், தம்மிஷ்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்கவும், செய்யலாம். அதற்கு, வழியிருப்பது போலவே, டில்லி உத்திரவிட்டிருக்கிறது.

*

மக்கள் மன்றங்கள், ஒரு கோரிக்கையை அனுப்பினால், அதனை மதித்து நடக்க, எந்த அரசாங்கமும் தயங்கக் கூடாது. இதுதான், ஜனநாயகம். நமது மாநிலத்தின் ஒரு மூலையில் குட்டித் தர்பார் புரியும் ‘பிரெஞ்சு ஆதிபத்யவாதிகள்’ கூட, இந்தப் பண்பைப் பெற்றிருக்கின்றனர். புதுச்சேரி நகரசபையினர் அண்மையில் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றினார்கள்—“புதுச்சேரிக்குப் பக்கத்திலுள்ள “சுண்ணாம்புக் காளவாய்” எனும் ஊரின் பெயரை “திருவள்ளுவர் நகர்” என்று மாற்றவேண்டும்” என்பதாக இத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொண்டு,

பிரெஞ்சு சர்க்கார், உத்திரவிட்டு விட்டது. திருவள்ளுவர் நகர், அங்கே, இனித்திகழும்! ஆனால், இங்கோ—அந்தப் பிரெஞ்சு ஆதிபத்யத்தைக் கண்டித்து தமது தேசிய வீரத்தைக் காட்டிக்கொள்ளும் ‘தியாகிகள்’ டால்மியாபுரத்தை மாற்றத் தயங்குகிறார்கள்! புதுவையில், புதுப் பெயர் சூட்ட அனுமதிக்கப்படுகிறது. இங்கே, பழைய பெயரை வைக்க, அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது.

*

ஆத்திரமும், ஆவேசமும்—ஆதிபத்யவாதிகளின் சொந்தச் சொத்தாகும். தம்முடைய கித்தாப்புக்குறைந்திடுமோ, எனும் பயத்தில், மக்கள் குரல், எதானாலும், அதைக் கண்டு மருள்வார்கள்! அந்த மருட்சியை வெளியார் தெரிந்துகொள்ளக் கூடாதே யென்பதற்காக, அதிகாசத் தர்பாரின் வேகத்தைக் காட்டுவார்கள். இதனை விளக்குவது போலவே, இந்தச் சுற்றறிக்கை, கிளம்பியிருக்கிறது. இந்த அறிக்கையிலும், ஒரு சூட்சுமம், காணக்கிடைக்கிறது. அதாவது, ‘அவசியமேற்பட்டால்’ மாற்றலாம்! இந்த ‘அவசியத்தை’ நிர்ணயிக்கும் பொறுப்பை, மாநில சர்க்கார் களுக்கு, டில்லி வழங்கியிருக்கிறது. இதனால், தன்மீது, பழிவாதபடி, செய்துகொண்டிருக்கிறது. “என் மாற்றவில்லை?” என்று கேட்டால், “எங்கள்மீது குற்றமில்லை. மாகாண சர்க்கார் செய்திருக்கலாமே” என்று கூறிக்கொள்ளலாம்! “மாற்றட்டுமா?” என்று மாகாண சர்க்கார் கேட்டால், “அவசியமா?” என்று கேட்கலாம்! இவ்விதம், ‘மதில்மேல் பூனை’ போல் ஆடியபடி சுரண்டலைத் தொடர்ந்து நடத்த எண்ணுகிறது, டில்லி. இதனால் தான், நமக்கு நேரடியான பதில் கிடைக்கவில்லை. புதுவையில் திருவள்ளுவர் நகர், காட்சி தருகிறது! இங்கோ, தமிழ்ப் பெயரிட, தடை செய்யப்படுகிறது!!

★

END OF
ISSUE